

[J. P. Jensen.]

Myndigheder omkring i Kommunerne, i Landkommuner og Bykommuner, staar ganske uforstaaende overfor, at det netop skal være de faa Velhavere, der skal hjælpes. Mange Kommuner har kun een større Skatteyder; jeg tænker f. Eks. paa Kommuner, hvor man har et enkelt Gods, og hvor denne ene Skatteyder har slugt næsten hele den Skattelettelse, Loven af 1927 gav Anvisning paa. Efter denne Lov er det de store Formuer, som har faaet Skattelettelse, Formuer, som i mange Tilfælde ikke har meget med Erhvervslivet at gøre. Man gennemførte jo Loven af 1927 ud fra den Betragtning, at Nedsættelsen skulde komme Erhvervslivet til gode, men det er ikke sket i ret mange af de Tilfælde, jeg kender. Hvad har i og for sig en stor Godsejer med Erhvervslivet at gøre? Det er blevet saaledes, at selv Formuer med meget stor Afkastning har faaet Skattelettelse efter denne Lov, Formuer med en Afkastning paa op til 6—7 pCt., i hvert Fald i mange Tilfælde med 5 pCt. Endvidere er denne Lov en daarlig Lov, som er vanskelig at forstaa, og som Ligningsmyndighederne har Besvær med. Saa vidt jeg forstaa, vil Venstre ogsaa nok have den ændret, men blot ikke paa en saadan Maade, at det bliver til Fordel for Statskassen. De Folk, der fik Skattelettelsen, er, som sagt, de københavnske Grosserere eller Millionærer og de store Godsejere. Øerne og København alene beholder jo de 5—6 Millioner, medens Jylland ikke en Gang faar 1 Million. Det er al den Skattelettelse, man faar derovre ved denne Lov. Og Skattelettelsen for Formuer under 100 000 Kr. gaar det ligesaa. Der har her i alt været en Lettelse paa 869 000 Kr., men heraf er de 354 000 Kr. en Lettelse, som skyldes § 1 i Loven af 1922 om en Femtedels Nedsættelse, saaledes at der kun bliver ca. ½ Million som Skattelettelse for Formuer under 100 000 Kr. efter den her omtalte Lov.

Med Hensyn til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag kan jeg bemærke, at de er uden finansiel Betydning for Statskassen, og at de maaske endog vil give en større Skattelettelse for de store Formueejere. Særlig gælder dette sidste vistnok de Konservatives Forslag, hvorimod jeg ikke er lige saa sikker paa, at Venstres vilde give netop den store Skattelettelse. Men det var jo ikke Meningen med det fremsatte Lovforslag, at vi skulde have endnu flere Penge ud af Statskassen; Meningen var dog en retfærdig Beskatning af Formuerne, som kunde bidrage til at støtte

det økonomiske Liv i de vanskelige Forhold, som Erhvervslivet og de enkelte lever under, og der er jo ikke Tvivl om, at netop Formuerne kunde yde noget hertil.

Da det stiller sig saaledes med de Ændringsforslag, der er stillet af de to Oppositionspartier, vil jeg anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2 og for det af Ministeriet stillede Ændringsforslag under Nr. 3.

N. Neergaard: Som jeg forstod paa den ærede Ordførers Tale, og som jeg i det hele har forstaaet det i Udvalget, ønsker man at gøre denne Forhandling saa kort som muligt, og jeg tror ogsaa, man med Rette kan sige, at alle de Argumenter, der kan anføres, baade fra den ene og fra den anden Side, er i rigeligt Maal fremført under de Forhandlinger, vi har haft. Det Mindretal, hvortil jeg har den Ære at høre, har stillet Ændringsforslag om at affatte § 1 paa en anden Maade. Ændringsforslaget er kendt her i Tinget; det er enslydende med det Forslag, der blev stillet her allerede i forrige Samling fra Venstremindretallets Side, og som senere blev vedtaget i Landstinget med Venstres og de Konservatives Stemmer. Ændringsforslaget er baseret paa det af Erhvervenes Skatteudvalg i sin Tid fremsatte Forslag, og det byder visse Fordele, dels at Administrationen bliver meget lettere, dels at Skattelettelsen begrænses opad, idet der ikke kan blive nogen Lettelse, hvor den vedkommende Formueejers Indtægt har været over 5 pCt. af Formuen. Ligeledes udvides der nedad: medens tidligere 40 pCt. af Formueskatten maatte blive bestaaende, selv for de lavest forrentede Formuer, bliver det efter dette Forslag kun 20 pCt. Man har her paa væsentlige Punkter imødekommet den Kritik, som oftest er kommet til Orde overfor Forslaget; ikke desto mindre har Flertallet ikke kunnet modtage Indrømmelsen, men har indstillet Regeringsforslaget til Vedtagelse, idet der til dette blot er føjet, at den Indtægt, der derved fremkommer for Statskassen, skal anvendes til Lettelse for Kommunerne, til Hjælp for Kommunerne, uden at man i øvrigt siger noget nærmere om de Principper, hvorefter dette skal udføres.

Ministeren har i Udvalget antydnet, at han vilde være villig til, hvis der derved kunde opnaas Enighed, at give saadanne Formueejere, hvis Indtægt ikke overstiger 2 pCt. af den skattepligtige Formue, en Lettelse, men dog saaledes, at, ligesom i den nugældende Lov, de 40 pCt. af Formueskatten skal forblive, medens vi, som sagt,